

לכנייה של תורה

אהבת ישראל

א) ויקרא פרק יט פסוק יח

לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני ה'.

ב) ספר התניא פרק לב

ומ"ש בגמ' שמי שרואה בחבירו שחטא מעווה לשנותו וגם לומר לרבו שישנאהו. היינו בחבירו בתורה ומצות וכבר קיים בו מצות הוכח תוכיח את עמיתך עם שאתך בתורה ובמצות ואעפ"כ לא שב מחטאו כמ"ש בס' חרדים אבל מי שאינו חבירו ואינו מקורב אצלו הנה ע"ז אמר הלל הזקן הוי מתלמידיו של אהרון אהב שלום וכו' אהב את חבריו ומקרבן לתורה. לומר שאף הרחוקים מתורת ה' ועבודתו ולכן נקראים בשם בריית בעלמא צריך למשכן בחבל עבותו אהבה וכולי האי ואולי יוכל לקרבן לתורה ועבודת ה' והן לא לא הפסיד מצות אהבת ריעים

ג) אגרות ראי"ה כרך ב' תקנ"ה

ידע הדר"ג ששני דברים עקריים ישנם שהם יחד בונים קודשת-ישראל וההתקשרות האלהית עמהם. הא' הוא סגולה, כלומר טבע הקדושה שבנשמת ישראל מירושת אבות, כאמור: "לא בעדקתך וגו'", "רק באבותיך חשק ד' לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם", "והייתם לי סגולה מכל העמים"; והסגולה הוא כח קדוש פנימי מונח בטבע-הנפש ברעון ד', כמו טבע כל דבר במציאות, שאי אפשר לו להשתנות כלל, "כי הוא אמר ויהי", "ויעמידם לעד לעולם". והב' הוא ענין-בחירה, זה תלוי במעשה הטוב ובתלמוד תורה. החלק של הסגולה הוא הרבה, באין ערוך כלל, יותר גדול וקדוש מהחלק התלוי בבחירה. אלא שברית כרותה היא, שהסגולה הפנימית לא תתגלה בזמן הזה כ"א לפי אותה המדה שהבחירה מסייעה את גילוייה, ע"כ הכל תלוי לפי רוב המעשה וקדושת האמונה ותלמוד-תורה. והשי"ת, הנהיג בחסדו בכל דור, מסדר הוא את סדרי הנשמות הצריכות להופיע בעולם: לפעמים כח-הבחירה מתגבר וכח-הסגולה עומד במעב ההעלם ואינו ניכר, ולפעמים כח-הסגולה מתגבר וכח-הבחירה עומד במעב הנעלם. וכל עיקרה של ברית-אבות, שאיננו פוסק אפילו כשתמה כבר זכות-אבות, הוא בא מעד כח-הסגולה, ובעקבתא-דמשיחא מתגבר ביותר כח-הסגולה, שהוא תוכן "זכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה", כלומר לא מעד הבחירה שהיא באה מעד המעשים הטובים שבבנים ומעד התשובה, אלא למען שמו, המתגלה ע"י זכירת חסדי אבות. ואין ספק אם הדר"ג ועוד גדולי-הדור שי' היו מחזקים את ידי, נלזים עמדי ונוהגים מנהגי כמה דאפשר לפי מדתם היה שם-שמים מתקדש ורב שלו' וברכה היה נשפע על ישראל ועל א"י, ורבים רבים מאד היום שבים בתשובה שלמה, והיתה באמת במהרה מתגלה בגילוי הגון עמיחת קרן ישועה לבית ישראל, ואי-אפשר כלל לצייר ולתאר את רוב הטובה והקדושה ותקון-העולם שיהיה נעמח מזה.

ד) תהילים קלט, כא-כב

וכאן הלא משנאיך ה' אשנא ובתקומיך אתקוטט: [כב] תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי: